

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EF) nr. 717/2007

2011/EØS/71/96

av 27. juni 2007

om gjesting i offentlige mobiltelefonnett i Fellesskapet og om endring av direktiv 2002/21/EF(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske
felleskap, særlig artikkel 95,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske
og sosiale komité⁽¹⁾,

etter samråd med Regionkomiteen,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

1) De høye prisene som brukere av offentlige mobiltelefonnett, f.eks. studenter, forretningsreisende og turister, må betale når de bruker sin mobiltelefon på utenlandsreiser i Fellesskapet, er et spørsmål som opptar de nasjonale reguleringsmyndigheter så vel som forbrukerne og fellesskapsorganene. De urimelig høye sluttbrukerprisene skyldes de høye engrosprisene som de utenlandske vertsnettilbydere krever, og også i mange tilfeller at kundens egen nettilbyder tar en høy fortjeneste i sluttbrukerleddet. Nedsettelse av engrosprisene gir seg ofte ikke utslag i sluttbrukerprisene. Selv om noen tilbydere nylig har innført takstordninger som gir kundene gunstigere vilkår og lavere priser, er det mye som tyder på at forholdet mellom kostnader og priser ikke er slik det bør være i et marked med full konkurranse.

2) Opprettelsen av et europeisk sosialt, utdanningsmessig og kulturelt område, basert på mobilitet for personer, bør lette kommunikasjonen mellom mennesker med sikte på å skape et virkelig «borgernes Europa».

3) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/19/EF av 7. mars 2002 om tilgang til og samtrafikk mellom elektroniske kommunikasjonsnett og tilhørende ressurser (tilgangsdirektivet)⁽³⁾, europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/20/EF av 7. mars 2002 om tillatelse for elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester (tillatelsesdirektivet)⁽⁴⁾, europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/21/EF av 7. mars 2002 om felles rammeregler for elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester (rammedirektivet)⁽⁵⁾, europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/22/EF av 7. mars 2002 om leveringspliktige tjenester og brukerrettigheter i forbindelse med elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester (direktivet om leveringspliktige tjenester)⁽⁶⁾ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/58/EF av 12. juli 2002 om behandling av personopplysninger og personvern i sektoren for elektronisk kommunikasjon (direktivet om personvern og elektronisk kommunikasjon)⁽⁷⁾, (heretter samlet kalt «rammereglene av 2002 for elektronisk kommunikasjon»), tar sikte på å skape et indre marked for elektronisk kommunikasjon i Fellesskapet og samtidig sikre et høyt nivå for forbrukervern gjennom økt konkurranse.

4) Denne forordning er ikke et enkeltstående tiltak, men utfyller og støtter bestemmelsene i rammereglene av 2002 for elektronisk kommunikasjon når det gjelder nettgjesting i Fellesskapet. Rammereglene har ikke gitt de nasjonale reguleringsmyndigheter tilstrekkelige verktøy til å treffe virkningsfulle og utslagsgivende tiltak med hensyn til prisen på nettgjestingstjenester i Fellesskapet, og sikrer derfor ikke at det indre marked for nettgjestingstjenester virker på en tilfredsstillende måte. Denne forordning er et hensiktsmessig middel til å rette opp denne situasjonen.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 171 av 29.6.2007, s. 32, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 143/2007 av 26. oktober 2007 om endring av EØS-avtalens vedlegg XI (Telekommunikasjonstjenester), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 19, 10.4.2008, s. 85.

⁽¹⁾ EUT C 324 av 30.12.2006, s. 42.

⁽²⁾ Europaparlamentsuttalelse av 23. mai 2007 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 25. juni 2007.

⁽³⁾ EFT L 108 av 24.4.2002, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 108 av 24.4.2002, s. 21.

⁽⁵⁾ EFT L 108 av 24.4.2002, s. 33.

⁽⁶⁾ EFT L 108 av 24.4.2002, s. 51.

⁽⁷⁾ EFT L 201 av 31.7.2002, s. 37. Direktivet endret ved direktiv 2006/24/EF (EUT L 105 av 13.4.2006, s. 54).

- 5) Rammereglene av 2002 for elektronisk kommunikasjon bygger på prinsippet om at det bør innføres lovfestede forhåndsforpliktelser bare dersom det ikke er effektiv konkurranse, og det fastsettes at de nasjonale reguleringsmyndigheter regelmessig skal analysere markedet og vurdere forpliktelsene på nytt, noe som kan føre til at tilbydere med en sterk markedsstilling blir pålagt forhåndsforpliktelser. I denne framgangsmåten inngår det å definere relevante markeder i samsvar med kommisjonsrekommendasjonen⁽¹⁾ om relevante produkt- og tjenestemarkeder i sektoren for elektronisk kommunikasjon som kan bli underlagt forhåndsregulering i samsvar med direktiv 2002/21/EF, (heretter kalt «rekommendasjonen»), å foreta en analyse av de definerte markedene i samsvar med Kommisjonens retningslinjer for markedsanalyse og en vurdering av sterk markedsstilling i henhold til Fellesskapets rammeregler for elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester⁽²⁾ samt å utpeke tilbydere med en sterk markedsstilling og pålegge disse tilbyderne forhåndsforpliktelser.
- 6) I henhold til rekommandasjonen er det nasjonale engrosmarkedet for internasjonal gjesting i offentlige mobiltelefonnett et slikt relevant marked som kan bli underlagt forhåndsregulering. Det arbeidet som de nasjonale reguleringsmyndigheter har utført (både enkeltvis og innenfor reguleringsmyndighetenes arbeidsgruppe) med å analysere de nasjonale engrosmarkedene for internasjonal nettgjesting, har imidlertid vist at det ennå ikke har vært mulig for noen nasjonal reguleringsmyndighet å gjøre noe med de høye engrosprisene for nettgjesting i Fellesskapet, ettersom det er vanskelig å avgjøre hvilke foretak som har en sterk markedsstilling i lys av de særlige omstendighetene ved internasjonal nettgjesting, bl.a. at den skjer på tvers av landegrensene.
- 7) Når det gjelder internasjonale nettgjestingstjenester til sluttbrukere, er det i rekommandasjonen ikke utpekt noe sluttbrukermarked for internasjonal nettgjesting som et relevant marked, noe som bl.a. skyldes at internasjonale nettgjestingstjenester ikke kjøpes for seg, men utgjør en del av en mer omfattende pakke som sluttbrukeren kjøper av sin hjemmetilbyder.
- 8) Dessuten har de nasjonale reguleringsmyndigheter med ansvar for å verne og fremme interessene til mobiltelefonkunder som vanligvis bor innenfor deres territorium, ikke mulighet til å kontrollere atferden til tilbydere i det besøkte nettet, som befinner seg i en annen medlemsstat, og som kundene er avhengige av når de bruker internasjonale nettgjestingstjenester. Denne hindringen kan også minske virkningen av tiltak som medlemsstatene treffer på grunnlag av sin gjenværende kompetanse til å vedta forbrukervernregler.
- 9) Medlemsstatene er derfor under press for å treffe tiltak for å løse problemet med prisene for internasjonal nettgjesting, men ordningen med at de nasjonale reguleringsmyndigheter kan gripe inn med forhåndsregulering i henhold til rammereglene av 2002 for elektronisk kommunikasjon, har vist seg ikke å være tilstrekkelig til at disse myndighetene i forbrukernes interesse skal kunne gripe avgjørende inn på akkurat dette området.
- 10) I sin resolusjon om regelverk og markeder for elektronisk kommunikasjon i Europa 2004⁽³⁾ oppfordret Europaparlamentet Kommisjonen til å utvikle nye initiativer for å minske de høye kostnadene for mobiltelefontrafikk over landegrensene, mens Det europeiske råd 23. og 24. mars 2006 fastslo at en målrettet, effektiv og integrert politikk for informasjons- og kommunikasjonsteknologi (IKT) både på europeisk og nasjonalt plan er avgjørende for å nå den nye Lisboastrategiens mål om økonomisk vekst og produktivitet, og understreket i den sammenheng at det er viktig for konkurranseevnen å senke prisene for nettgjesting.
- 11) Rammereglene av 2002 for elektronisk kommunikasjon hadde som mål, i lys av vurderinger på den tiden, å fjerne alle handelshindringer mellom medlemsstatene på det området som ble harmonisert gjennom reglene, bl.a. tiltak som påvirker prisene for nettgjesting. Dette bør imidlertid ikke hindre at de harmoniserte reglene tilpasses i takt med andre vurderinger for å finne det mest effektive middelet til å styrke forbrukervernet og samtidig bedre vilkårene for det indre markeds virkemåte.
- 12) Rammereglene av 2002 for elektronisk kommunikasjon, særlig rammedirektivet, bør derfor endres for å gjøre det mulig å fravike de reglene som ellers ville fått anvendelse, dvs. at prisene på tjenestetilbud bør fastsettes ved forretningsavtaler dersom det ikke finnes noen tilbyder med en sterk markedsstilling, og for på den måten å åpne for innføring av utfyllende lovfestede forpliktelser som avspeiler de særlige kjennetegnene ved nettgjestingstjenester i Fellesskapet.
- 13) Engros- og sluttbrukermarkedet for nettgjesting har særlige kjennetegn som berettiger ekstraordinære tiltak som går lenger enn de ordningene som ellers ville ha vært tilgjengelige i henhold til rammereglene av 2002 for elektronisk kommunikasjon.

⁽¹⁾ EUT L 114 av 8.5.2003, s. 45.

⁽²⁾ EFT C 165 av 11.7.2002, s. 6.

⁽³⁾ EUT C 285 E av 22.11.2006, s. 143.

- 14) Det bør pålegges lovfestede forpliktelser både i sluttbruker- og engrosleddet for å verne nettgjestingskundernes interesser, ettersom erfaring har vist at nedsettelse av engrosprisene for nettgjestingstjenester i Fellesskapet ikke alltid avspeiles i lavere priser for sluttbrukerne på grunn av mangel på tiltak som skal oppmuntre til dette. På den annen side er det en fare for at tiltak for å nedsette sluttbrukerprisene uten samtidig å påvirke kostnadene i engrosleddet forbundet med levering av disse tjenestene, kan forstyrre måten markedet for nettgjesting virker på i Fellesskapet.
- 15) Disse lovfestede forpliktelsene bør tre i kraft så snart som mulig, samtidig som de berørte tilbydere gis en rimelig frist til å tilpasse sine priser og tilbud for å sikre at forpliktelsene overholdes, og de bør få direkte anvendelse i alle medlemsstatene.
- 16) Det bør benyttes en felles metode for å sikre at brukere av jordbaserte offentlige mobiltelefonnett, når de reiser i Fellesskapet, ikke betaler for høye priser for nettgjestingstjenester i Fellesskapet når de foretar eller mottar mobiltelefonanrop, for på den måten å oppnå et høyt nivå for forbrukervern og samtidig sikre konkurranse mellom mobilnettilbydere og bevare tiltak som både oppmuntrer til nyskaping og valgmuligheter for forbrukerne. Med tanke på at de berørte tjenestene går på tvers av landegrensene, er det behov for denne felles metoden slik at tilbydere kan drive sin virksomhet innenfor ett sammenhengende regelverk som bygger på objektive kriterier.
- 17) Den mest effektive og forholdsmessige metoden for å regulere prisene for å foreta og motta nettgjestingsanrop innenfor Fellesskapet, er på fellesskapsplan å fastsette en høyeste gjennomsnittlige minuttakst i engrosleddet og begrense takstene i sluttbrukerleddet ved å innføre en eurotakst. Den gjennomsnittlige engrosprisen bør i et bestemt tidsrom gjelde mellom to tilbydere i Fellesskapet, uansett hvem de er.
- 18) Eurotaksten bør fastsettes på et nivå som sikrer en tilstrekkelig fortjenestemargin for tilbydere, og oppmuntrer til konkurransedyktige nettgjestingstilbud til lavere takster. Tilbydere bør kostnadsfritt og på en klar og oversiktlig måte aktivt tilby alle sine nettgjestingskunder en eurotakst.
- 19) Denne reguleringsmetoden bør sikre at sluttbrukerprisene for nettgjesting i Fellesskapet bedre avspeiler de underliggende kostnadene forbundet med levering av tjenesten enn det som hittil har vært tilfellet. Den høyeste eurotaksten som kan tilbys nettgjestingskunder, bør derfor avspeile en rimelig fortjenestemargin i forhold til engroskostnadene ved å tilby nettgjestingstjenesten, samtidig som tilbydere står fritt til å konkurrere ved å variere sine tilbud og tilpasse sin prisstruktur til markedsvilkårene og forbrukernes ønsker. Denne reguleringsmetoden bør ikke få anvendelse på verdiøkende tjenester.
- 20) Denne reguleringsmetoden bør være enkel å gjennomføre og overvåke for å lette den administrative byrden mest mulig både for tilbydere som påvirkes av de krav som stilles, og for de nasjonale reguleringsmyndigheter som har som oppgave å overvåke og håndheve den. Den bør også være oversiktlig og umiddelbart forståelig for alle mobiltelefonkunder i Fellesskapet. Dessuten bør den skape sikkerhet og forutsigbarhet for tilbydere som tilbyr nettgjestingstjenester i engros- og sluttbrukerleddet. Nivået uttrykt i penger for den høyeste minuttaksten i engros- og sluttbrukerleddet bør derfor fastsettes i denne forordning.
- 21) Ved slik fastsettelse av den høyeste gjennomsnittlige minuttaksten i engrosleddet bør det tas hensyn til de forskjellige elementene som inngår i et nettgjestingsanrop i Fellesskapet, særlig kostnadene ved innledning og terminering av anrop over mobilnett, og herunder alminnelige kostnader samt kostnader for signalering og overføring. Den mest hensiktsmessige standardverdien for innledning og terminering av anrop er den gjennomsnittlige mobiltermineringstaksten for mobilnettilbydere i Fellesskapet, beregnet på grunnlag av opplysninger fra de nasjonale reguleringsmyndigheter og offentliggjort av Kommisjonen. Ved fastsettelse i denne forordning av høyeste gjennomsnittlige minuttakst bør det derfor tas hensyn til den gjennomsnittlige mobiltermineringstaksten, som kan tjene som standardverdi for de aktuelle kostnadene. Den høyeste gjennomsnittlige minuttaksten i engrosleddet bør senkes en gang i året for å ta hensyn til nedsettelse av mobiltermineringstakstene som de nasjonale reguleringsmyndigheter innfører fra tid til annen.
- 22) Den eurotaksten som gjelder for sluttbrukerne, bør gi nettgjestingskunder sikkerhet for at de ikke betaler en for høy pris når de foretar eller mottar et regulert nettgjestingsanrop, samtidig som hjemmetilbydere får en tilstrekkelig fortjenestemargin til å kunne variere produktene de tilbyr kundene.
- 23) Alle forbrukere bør uten tilleggsavgifter eller forhåndsvilkår ha mulighet til å velge en enkel nettgjestingstakst som ikke overstiger de regulerte takstene. En rimelig margin mellom engroskostnadene og prisene til sluttbrukere bør sikre at tilbydere dekker sine særlige nettgjestingskostnader i sluttbrukerleddet, herunder en rimelig andel av markedsføringskostnadene og tilskudd til håndsett, samtidig som det er tilstrekkelig igjen til å sikre dem en rimelig fortjeneste. En eurotakst er et egnet middel både til å sikre forbrukeren vern og tilbyderen fleksibilitet. På samme måte som i engrosleddet, bør de øvre grensene for eurotaksten senkes en gang i året.

- 24) Nye nettgjestingskunder bør få fullstendige opplysninger om tilbudet av takster for nettgjesting i Fellesskapet, herunder takster som er i samsvar med eurotaksten. Eksisterende nettgjestingskunder bør få mulighet til å velge en ny takst som er i samsvar med eurotaksten, eller enhver annen nettgjestingstakst, innenfor et visst tidsrom. Med hensyn til eksisterende nettgjestingskunder som ikke har foretatt et valg innenfor dette tidsrommet, bør det skjelnes mellom dem som allerede hadde valgt en særlig nettgjestingstakst eller –pakke før denne forordning trådte i kraft, og dem som ikke hadde foretatt et slikt valg. Sistnevnte bør automatisk få en takst som er i samsvar med denne forordning. Nettgjestingskunder som allerede nyter godt av særlige nettgjestingstakster eller –pakker som dekker deres særlige behov, og som de har valgt av den grunn, bør få beholde den taksten eller pakken som de tidligere har valgt, med mindre de etter å ha blitt minnet om sine nåværende takstvilkår gir uttrykk for et annet valg innenfor det fastsatte tidsrom. Slike særlige nettgjestingstakster eller –pakker kan f.eks. omfatte faste nettgjestingstakster, ikke-offentlige takster, takster med tilleggsavgifter for nettgjesting, takster med minuttpriser som er lavere enn den høyeste eurotaksten, eller takster med avgifter for oppsetting av samtale.
- 25) Tilbydere av nettgjestingstjenester til sluttbrukere i Fellesskapet bør gis en frist for å tilpasse sine priser til de øvre grensene fastsatt i denne forordning.
- 26) Tilsvarende bør tilbydere av nettgjestingstjenester i Fellesskapet i engrosleddet gis en tilpasningsperiode for å overholde de øvre grensene fastsatt i denne forordning.
- 27) Ettersom de direktivene som utgjør rammereglene av 2002 for elektronisk kommunikasjon, i henhold til denne forordning ikke berører særlige tiltak som vedtas for å regulere nettgjestingstakster for mobiltelefonanrop i Fellesskapet, og ettersom tilbydere av nettgjestingstjenester i Fellesskapet i henhold til denne forordning kan bli pålagt å endre sine nettgjestingstakster til sluttbrukere for å oppfylle kravene i denne forordning, bør slike endringer ikke medføre at mobiltelefonkunder gis rett til, i henhold til nasjonal lovgivning som innarbeider rammereglene av 2002 for elektronisk kommunikasjon, å si opp sine avtaler.
- 28) Denne forordning bør ikke berøre nyskapende tilbud til forbrukere som er gunstigere enn den høyeste eurotaksten som er fastsatt i denne forordning, men bør snarere fremme nyskapende tilbud til nettgjestingskunder til lavere takster. I denne forordning er det ikke fastsatt krav om at nettgjestingstakster skal gjeninnføres i tilfeller der de er helt avskaffet, eller at eksisterende nettgjestingstakster skal økes til de øvre grensene fastsatt i denne forordning.
- 29) Hjemmetilbydere kan tilby en rimelig fast takst per måned som inkluderer alt, og som det ikke gjelder noen øvre takstgrense for. Denne faste taksten kan omfatte tale- og/eller datakommunikasjonstjenester (herunder kortmeldingstjeneste (SMS) og multimediemeldingstjeneste (MMS)) i Fellesskapet.
- 30) For å sikre at alle mobiltelefonbrukere kan dra nytte av bestemmelsene i denne forordning, bør kravene til fastsettelse av priser for sluttbrukere få anvendelse uansett om nettgjestingskundene har en avtale om forutgående eller etterfølgende avregning med sin hjemmetilbyder, og uansett om hjemmetilbyderen har sitt eget nett, er virtuell mobilnettilbyder eller er videreforhandler av mobiltelefon tjenester.
- 31) Dersom tilbydere av mobiltelefon tjenester i Fellesskapet anser at fordelene ved samvirkingsevne og ende-til-ende-forbindelser for deres kunder er truet som følge av at deres nettgjestingsavtaler med mobilnettilbydere i andre medlemsstater opphører eller står i fare for å opphøre, eller ikke er i stand til å tilby sine kunder tjenester i en annen medlemsstat fordi de ikke har en avtale med minst én nettilbyder i engrosleddet, bør de nasjonale reguleringsmyndigheter om nødvendig anvende sin myndighet i henhold til artikkel 5 i tilgangsdirektivet for å sikre hensiktsmessig tilgang og samtrafikk med sikte på å garantere en slik ende-til-ende-forbindelse og samvirkingsevne mellom tjenester, samtidig som det tas hensyn til målene i artikkel 8 i rammedirektivet, særlig opprettelse av et felles marked for elektroniske kommunikasjonstjenester som fullt ut virker på en tilfredsstillende måte.
- 32) For å gi økt åpenhet om sluttbrukerpriser for å foreta og motta regulerte nettgjestingsanrop i Fellesskapet, og for å hjelpe nettgjestingskunder med å treffe avgjørelser om bruken av sin mobiltelefon når de er i utlandet, bør tilbydere av mobiltelefon tjenester gjøre det mulig for nettgjestingskundene på en enkel måte å få kostnadsfrie opplysninger om gjeldende nettgjestingstakster når de foretar eller mottar mobiltelefonanrop i en medlemsstat de besøker. Dessuten bør tilbyderne på anmodning gi sine kunder kostnadsfrie tilleggsopplysninger om minuttaksten eller taksten per dataenhet (inklusive mva.) for å foreta eller motta mobiltelefonanrop, og også for å sende og motta SMS og MMS og for andre datakommunikasjonstjenester i den besøkte medlemsstaten.

- 33) Kravet om åpenhet innebærer også at tilbyderne må gi opplysninger om takstene for nettgjesting, særlig om eurotaksten og den faste taksten som inkluderer alt, dersom de tilbyr en slik, når det tegnes abonnement og hver gang takstene for nettgjesting endres. Hjemmetilbyderne bør opplyse om nettgjestingstakster på en hensiktsmessig måte, for eksempel via regninger, Internett, TV-reklame eller direkteteklame. Hjemmetilbyderne bør sørge for at alle nettgjestingskunder kjenner til at det finnes regulerte takster og bør sende dem en klar og objektiv underretning med beskrivelse av vilkårene for eurotaksten og retten til å bytte til og fra den.
- 34) De nasjonale reguleringsmyndigheter med ansvar for å utføre de oppgavene som følger av rammereglene av 2002 for elektronisk kommunikasjon, bør ha den nødvendige myndighet til å overvåke og håndheve forpliktelsene i denne forordning på sitt territorium. De bør også overvåke prisutviklingen for tale- og datakommunikasjonstjenester for mobiltelefonkunder ved nettgjesting i Fellesskapet, herunder eventuelt de særlige kostnadene forbundet med nettgjestingsanrop foretatt eller mottatt i Fellesskapets mest fjerntliggende regioner og behovet for å sikre at disse kostnadene i tilstrekkelig grad kan dekkes på engrosmarkedet, samt at trafikkstyringsmetoder ikke brukes for å begrense valgmulighetene til skade for kundene. De bør sørge for at berørte parter får tilgang til ajourførte opplysninger om anvendelsen av denne forordning, og offentliggjøre resultatene av denne overvåkingen hver sjette måned. Opplysningene bør deles opp på foretakskunder, kunder med forhåndsbetalt abonnement og kunder med etterbetalt abonnement.
- 35) For nasjonal nettgjesting i Fellesskapets mest fjerntliggende regioner der mobiltelefonutlåtelsene avviker fra dem som tildeles i resten av det nasjonale territoriet, kan det være fordelaktig med takstnedsettelse som tilsvarende dem som gjelder på markedet for nettgjesting i Fellesskapet. Gjennomføringen av denne forordning bør ikke føre til at kunder som benytter nasjonale nettgjestingstjenester, blir dårligere stilt prissmessig enn kunder som benytter nettgjestingstjenester i Fellesskapet. Nasjonale myndigheter kan derfor treffe tilleggstiltak som er i samsvar med fellesskapsretten.
- 36) På bakgrunn av at nye mobilkommunikasjonstjenester, i tillegg til taletelefoni, vinner stadig mer terreng, bør denne forordning gjøre det mulig å overvåke utviklingen også på markedet for disse tjenestene. Kommisjonen bør derfor også overvåke markedet for datakommunikasjonstjenester ved nettgjesting, herunder SMS og MMS.
- 37) Medlemsstatene bør innføre en sanksjonsordning som kan anvendes ved overtredelse av denne forordning.
- 38) Ettersom målene for denne forordning, som er å innføre en felles metode for å sikre at brukere av offentlige mobiltelefonnett på reise i Fellesskapet ikke betaler for høye priser for nettgjestingstjenester i Fellesskapet når de foretar og mottar mobiltelefonanrop, og på den måten oppnå et høyt nivå for forbrukervern samtidig som konkurransen mellom mobilnettilbyderne sikres, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene på en sikker og enhetlig måte og til rett tid, og derfor bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 39) Denne felles metoden bør innføres for et begrenset tidsrom. Denne forordning kan på bakgrunn av en undersøkelse som Kommisjonen skal foreta, utvides eller endres. Kommisjonen bør undersøke hvor virkningsfull denne forordning er og dens bidrag til gjennomføringen av rammereglene og til det indre markedes virkemåte, og også undersøke hvilken innvirkning denne forordning har hatt på mindre mobiltelefonitilbydere i Fellesskapet og deres stilling i markedet for nettgjesting i Fellesskapet —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Formål og virkeområde

1. Ved denne forordning innføres en felles metode for å sikre at brukere av offentlige mobiltelefonnett på reiser i Fellesskapet ikke betaler for høye priser for nettgjestingstjenester i Fellesskapet når de foretar eller mottar mobiltelefonanrop, og metoden skal bidra til at det indre marked virker på en tilfredsstillende måte samtidig som det oppnås et høyt nivå for forbrukervern, sikre konkurranse mellom mobilnettilbyderne og bevare tiltak som både oppmuntrer til nyskaping og valgmuligheter for forbrukerne. I forordningen fastsettes det regler for hvilke takster mobilnettilbyderne kan kreve for internasjonale nettgjestingstjenester for mobiltelefonanrop som foretas eller mottas i Fellesskapet, og får anvendelse både på takster som kreves mellom nettilbydere i engrosledet og takster som hjemmetilbyderne krever av sluttbrukeren.

2. Ved denne forordning fastsettes det også regler som skal gi økt åpenhet om priser og bedre tilgang til opplysninger om takster for brukere av nettgjestings tjenester i Fellesskapet.

3. Denne forordning utgjør et særlig tiltak i henhold til artikkel 1 nr. 5 i rammedirektivet.

4. Takstgrensene fastsatt i denne forordning er uttrykt i euro. Når takster som omfattes av artikkel 3 og 4 angis i andre valutaer, skal de første øvre grensene i henhold til disse artiklene fastsettes i disse valutaene ved anvendelse av de referansevekslingskursene som gjelder 30. juni 2007, som offentliggjort av Den europeiske sentralbank i *Den europeiske unions tidende*. I forbindelse med senere nedsettelse av de øvre grensene nevnt i artikkel 3 nr. 2 og artikkel 4 nr. 2, skal de endrede verdiene fastsettes ved anvendelse av de referansevekslingskursene som er offentliggjort en måned før datoen da de endrede verdiene trer i kraft.

Artikkel 2

Definisjoner

1. I denne forordning får definisjonene fastsatt i artikkel 2 i tilgangsdirektivet, artikkel 2 i rammedirektivet og artikkel 2 i direktivet om leveringspliktige tjenester anvendelse.

2. I tillegg til definisjonene nevnt i nr. 1 menes med:

- a) «eurotakst» enhver takst som ikke overstiger den høyeste taksten i henhold til artikkel 4, som hjemmetilbyderen kan kreve for å tilby regulerte nettgjestingsanrop i samsvar med nevnte artikkel,
- b) «hjemmetilbyder» et foretak som tilbyr jordbaserte offentlige mobiltelefon tjenester til en nettgjestingskunde, enten via sitt eget nett eller i egenskap av virtuell mobilnettilbyder eller –videreforhandler,
- c) «hjemmenett» et jordbasert offentlig mobiltelefonnett i en medlemsstat, som brukes av en hjemmetilbyder for å tilby jordbaserte offentlige mobiltelefon tjenester til en nettgjestingskunde,
- d) «nettgjesting i Fellesskapet» en nettgjestingskundes bruk av en mobiltelefon eller en annen innretning for å foreta eller motta anrop i Fellesskapet mens vedkommende befinner seg i en annen medlemsstat enn den der hans/hennes hjemmenett finnes, på grunnlag av en avtale mellom tilbyderen av hjemmenettet og tilbyderen av det besøkte nettet,

e) «regulert nettgjestingsanrop» et mobiltelefonanrop som en nettgjestingskunde foretar fra et besøkt nett, og som mottas i et offentlig telefonnett i Fellesskapet, eller som mottas av en nettgjestingskunde i et besøkt nett, og som foretas fra et offentlig telefonnett i Fellesskapet,

f) «nettgjestingskunde» en kunde hos en tilbyder av mobiltelefon tjenester via et jordbasert offentlig nett i Fellesskapet, med en kontrakt eller avtale med hjemmetilbyderen som gjør det mulig å bruke en mobiltelefon eller en annen innretning for å foreta eller motta anrop i et besøkt nett, på grunnlag av en avtale mellom tilbyderen av hjemmenettet og tilbyderen av det besøkte nettet,

g) «besøkt nett» et jordbasert offentlig mobiltelefonnett i en annen medlemsstat enn den der hjemmenettet finnes, som gir en nettgjestingskunde mulighet til å foreta eller motta anrop på grunnlag av en avtale med tilbyderen av hjemmenettet.

Artikkel 3

Engrospriser for regulerte nettgjestingsanrop

1. Den gjennomsnittlige engrosprisen som tilbyderen av et besøkt nett kan kreve av tilbyderen av en nettgjestingskundes hjemmenett for et regulert nettgjestingsanrop som foretas fra det besøkte nettet, inklusive bl.a. kostnader for innledning, overføring og terminering, skal ikke overstige 0,30 euro per minutt.

2. Denne gjennomsnittlige engrosprisen får anvendelse mellom to tilbydere, uansett hvem de er, og skal beregnes over et tidsrom på tolv måneder, eller det eventuelt kortere tidsrom som måtte gjenstå før denne forordning opphører å gjelde. Den høyeste gjennomsnittlige engrosprisen skal settes ned til 0,28 euro og 0,26 euro henholdsvis 30. august 2008 og 30. august 2009.

3. Den gjennomsnittlige engrosprisen nevnt i nr. 1 skal beregnes ved å dele den samlede inntekten for nettgjesting i engrosleddet med samlet antall nettgjestingsminutter i engrosleddet som selges av den berørte tilbyder for levering av nettgjestingsanrop i engrosleddet i det aktuelle tidsrommet. Tilbyderen av det besøkte nettet skal ha rett til å skjelve mellom takster for tidsrom med henholdsvis høy og lav trafikk.

Artikkel 4

Sluttbrukerpriser for regulerte nettgjestingsanrop

1. Hjemmetilbyderne skal på en klar og oversiktlig måte stille til rådighet og aktivt tilby alle sine nettgjestingskunder en eurotakst i henhold til nr. 2. Denne eurotaksten skal ikke være tilknyttet et abonnement eller andre faste eller regelmessige kostnader, og den kan kombineres med en hvilken som helst annen sluttbrukertakst.

Når hjemmetilbyderne kommer med slike tilbud, skal de minne alle sine nettgjestingskunder som før 30. juni 2007 hadde valgt en særlig nettgjestingstakst eller en særlig nettgjestingspakke, om de vilkårene som gjelder for nevnte takst eller pakke.

2. Den sluttbrukertaksten (eksklusive mva.) for en eurotakst som en hjemmetilbyder kan kreve av sin nettgjestingskunde for levering av et regulert nettgjestingsanrop, kan variere fra anrop til anrop, men skal ikke overskride 0,49 euro per minutt for foretatte anrop, eller 0,24 euro per minutt for mottatte anrop. Den øvre prisgrensen for foretatte anrop skal settes ned til 0,46 euro og 0,43 euro, og for mottatte anrop til 0,22 euro og 0,19 euro, henholdsvis 30. august 2008 og 30. august 2009.

3. Alle nettgjestingskunder skal tilbys en takst som fastsatt i nr. 2.

Alle eksisterende nettgjestingskunder skal gis mulighet til innen 30. juli 2007 uttrykkelig å velge en eurotakst eller en annen nettgjestingstakst, og skal gis en frist på to måneder til å underrette sin hjemmetilbyder om sitt valg. Den ønskede taksten skal aktiveres senest én måned etter at hjemmetilbyderen har mottatt kundens anmodning.

Nettgjestingskunder som ikke har uttrykt et valg innen denne tomånedersfristen, skal automatisk tildeles en eurotakst som fastsatt i nr. 2.

Nettgjestingskunder som allerede før 30. juni 2007 uttrykkelig hadde valgt en annen særlig nettgjestingstakst eller –pakke enn den de ville ha fått tildelt dersom de ikke hadde foretatt noe valg, og som ikke gir uttrykk for et valg i henhold til dette nummer, skal imidlertid beholde sin tidligere valgte takst eller pakke.

4. Alle nettgjestingskunder kan når som helst etter at framgangsmåten fastsatt i nr. 3 er avsluttet, anmode om å bytte til eller fra en eurotakst. Et slikt bytte skal foretas innen én virkedag etter mottak av anmodningen, og skal være kostnadsfritt og ikke innebære vilkår eller begrensninger for andre deler av abonnementet. En hjemmetilbyder kan utsette byttet inntil den tidligere nettgjestingstaksten har vært gjeldende i et nærmere fastsatt minste tidsrom som ikke kan overstige tre måneder.

Artikkel 5

Anvendelse av artikkel 3 og 6

1. Artikkel 3 får anvendelse fra 30. august 2007.
2. Artikkel 6 nr. 1 og 2 får anvendelse fra 30. september 2007.

Artikkel 6

Åpenhet om sluttbrukerpriser

1. For å gjøre nettgjestingskunder oppmerksom på at de vil måtte betale nettgjestingstakster når de foretar eller mottar et anrop, skal hver hjemmetilbyder, unntatt når kunden har underrettet sin hjemmetilbyder om at han/hun ikke ønsker denne tjenesten, automatisk via en meldingstjeneste, når kunden reiser inn i en annen medlemsstat enn den der hans/hennes hjemmenett er, uten unødig opphold og kostnadsfritt gi kunden grunnleggende individuelle prisopplysninger om de nettgjestingstakstene (inklusive mva.) som gjelder når vedkommende foretar eller mottar anrop i den besøkte medlemsstaten.

Disse grunnleggende individuelle prisopplysningene skal omfatte de høyeste takstene som vil kunne gjelde for kunden i henhold til vedkommendes takstordning når kunden foretar anrop innenfor den besøkte staten og til den medlemsstat der vedkommendes hjemmenett finnes, og når kunden mottar anrop. De skal også omfatte gratisnummeret for mer detaljerte opplysninger nevnt i nr. 2.

En kunde som har meddelt sin hjemmetilbyder at han/hun ikke ønsker den automatiske meldingstjenesten, skal ha rett til når som helst og kostnadsfritt å anmode om at hjemmetilbyderen yter denne tjenesten igjen.

Hjemmetilbyderne skal automatisk og kostnadsfritt gi blinde eller synshemmede kunder disse grunnleggende individuelle prisopplysningene via et mobiltelefonanrop dersom de ønsker det.

2. I tillegg til det som er fastsatt i nr. 1, skal kunder ha rett til å anmode om og kostnadsfritt motta mer detaljerte prisopplysninger om de nettgjestingstakstene som gjelder for mobiltelefonanrop, SMS, MMS og andre datakommunikasjonstjenester, gjennom et mobiltelefonanrop eller en tekstmelding. En slik anmodning skal foretas ved hjelp av et gratisnummer som hjemmetilbyderen har opprettet for dette formål.

3. Hjemmetilbyderne skal gi alle brukere fullstendige opplysninger om gjeldende nettgjestingstakster, særlig eurotaksten, når abonnementet tegnes. De skal også uten unødig opphold gi sine nettgjestingskunder ajourførte opplysninger om gjeldende nettgjestingstakster hver gang takstene endres.

Hjemmetilbyderne skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at alle deres nettgjestingskunder kjenner til eurotaksten. Hjemmetilbyderne skal særlig innen 30. juli 2007 på en klar og saklig måte underrette alle sine nettgjestingskunder om vilkårene for eurotaksten. De skal deretter med jevne mellomrom sende en påminnelse til alle kunder som har valgt en annen takst.

*Artikkel 7***Tilsyn og håndheving**

1. De nasjonale reguleringsmyndigheter skal overvåke og føre tilsyn med overholdelsen av denne forordning på sitt territorium.
2. De nasjonale reguleringsmyndigheter skal offentliggjøre ajourførte opplysninger om anvendelsen av denne forordning, særlig artikkel 3 og 4, på en måte som gjør opplysningene lett tilgjengelige for de berørte parter.
3. De nasjonale reguleringsmyndigheter skal for å forberede den nye vurderingen fastsatt i artikkel 11, overvåke utviklingen av engros- og sluttbrukertakstene for levering av tale- og datakommunikasjonstjenester til nettgjestingskunder, bl.a. SMS og MMS, herunder i de mest fjerntliggende regionene, som nevnt i traktatens artikkel 299 nr. 2. De nasjonale reguleringsmyndigheter skal også være oppmerksomme på det særlige tilfellet med ufrivillig nettgjesting i grenseområdene mellom nabomedlemsstater og overvåke om trafikkstyringsmetoder brukes til skade for forbrukerne. De skal hver sjette måned underrette Kommissjonen om resultatene av overvåkingen, herunder opplysninger oppdelt på foretakskunder, kunder med forhåndsbetalt abonnement og kunder med etterbetalt abonnement.
4. De nasjonale reguleringsmyndigheter skal ha myndighet til å kreve at foretak som er underlagt kravene i denne forordning, gir alle de opplysningene som er nødvendige for gjennomføring og håndheving av forordningen. Foretakene skal på anmodning raskt framlegge slike opplysninger, samtidig som de overholder de frister og det detaljnivå som den nasjonale reguleringsmyndigheten krever.
5. De nasjonale reguleringsmyndigheter kan på eget initiativ gripe inn for å sikre at denne forordning overholdes. Særlig skal de om nødvendig anvende sin myndighet i henhold til artikkel 5 i tilgangsdirektivet for å sikre tilstrekkelig tilgang og samtrafikk for å garantere ende-til-ende-forbindelser og samvirkingsevne for nettgjestingstjenester.
6. Dersom en nasjonal reguleringsmyndighet fastslår at det har forekommet et brudd på forpliktelsene fastsatt i denne forordning, skal den ha myndighet til å kreve at overtredelsen umiddelbart opphører.

*Artikkel 8***Twisteløsning**

1. Ved tvister mellom foretak som tilbyr elektroniske kommunikasjonsnett eller -tjenester i en medlemsstat, i forbindelse med de forpliktelsene som er fastsatt i denne forordning, får framgangsmåten for tvisteløsning fastsatt i artikkel 20 og 21 i rammedirektivet anvendelse.

2. Dersom en uløst tvist som gjelder et spørsmål som hører inn under denne forordnings virkeområde, berører en forbruker eller en sluttbruker, skal medlemsstatene sikre tilgang til framgangsmåtene for utenrettslig tvisteløsning fastsatt i artikkel 34 i direktivet om leveringspliktige tjenester.

*Artikkel 9***Sanksjoner**

Medlemsstatene skal fastsette regler for sanksjoner som får anvendelse ved overtredelse av denne forordning, og treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at sanksjonene gjennomføres. Sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende. Medlemsstatene skal senest 30. mars 2008 underrette Kommissjonen om disse bestemmelsene og skal omgående underrette den om eventuelle senere endringer som påvirker dem.

*Artikkel 10***Endring av direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)**

I artikkel 1 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) skal nytt nr. 5 lyde:

«5. Dette direktiv og særdirrektivene berører ikke særlige tiltak som vedtas for regulering av internasjonal gjesting i offentlige mobiltelefonnett i Fellesskapet.»

*Artikkel 11***Ny vurdering**

1. Kommissjonen skal vurdere denne forordnings virkemåte på nytt og framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet senest 30. desember 2008. Kommissjonen skal særlig vurdere om målene i denne forordning er nådd. I sin rapport skal Kommissjonen gjennomgå utviklingen av engros- og sluttbrukerprisene for levering av tale- og datakommunikasjonstjenester til nettgjestingskunder, herunder SMS og MMS, og skal eventuelt gi anbefalinger om behovet for å regulere disse tjenestene. For dette formål kan Kommissjonen anvende opplysningene den har mottatt i henhold til artikkel 7 nr. 3.
2. I sin rapport skal Kommissjonen vurdere om det på bakgrunn av markedsutviklingen og med hensyn til så vel konkurranse som forbrukervern er behov for å forlenge denne forordnings gyldighetstid utover tidsrommet fastsatt i artikkel 13, eller for å endre den, samtidig som det tas hensyn til utviklingen av takster for mobiltelefon- og datakommunikasjonstjenester på nasjonalt plan og denne forordnings innvirkning på konkurransesituasjonen for mindre, uavhengige og nyetablerte tilbydere. Dersom Kommissjonen fastslår at det er et slikt behov, skal den framlegge et forslag for Europaparlamentet og Rådet.

*Artikkel 12***Meldingskrav**

Medlemsstatene skal senest 30. august 2007 underrette Kommisjonen om hvilke nasjonale reguleringsmyndigheter som har ansvar for å utføre de oppgavene som er fastsatt i denne forordning.

*Artikkel 13***Ikrafttredelse og utløp**

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den utløper 30. juni 2010.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 27. juni 2007.

For Europaparlamentet

H.-G. PÖTTERING

President

For Rådet

A. MERKEL

Formann
